

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐
นี่หรือเจ้านายปกครองประเทศ

(ทำบังสุกุลครบหลวงตา นายสุรเชษฐ์ อ่อนคำ เขา) นายสุรเชษฐ์ อ่อนคำ ดูเหมือนเห็นติดป้ายไว้ที่บ้านไซ้ไหม เห็นติดป้ายไว้นั้น (ทองคำ ๒ บาท ๙๒ สตางค์ ทองคำนี้เขาใส่อยู่ด้วยก่อนตาย เขาตายแล้วก็เลยถวายหลวงตา) เขาตาย ตายเมื่อไร (วันที่ ๒๑ สิงหาคม ครับ) ที่เห็นป้ายติดทางเข้ามาบ้านไซ้ไหม (ไซ้คะ) ชื่อสุรเชษฐ์ อ่อนคำ ติดไว้นั้นเจ้าของตายแล้วหรือ (ตายแล้วครับ) เอาแน่นอนได้ยังไงเรื่องความเป็นความตาย เอาแน่ไม่ได้นะ ป้ายติดไว้นั้น ป้ายไม่ตาย คนตายแล้วนี่ นอนใจไม่ได้นะ

ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเป็น ๑๑.๐๓๗ กิโลกรัม ทองคำตั้งแต่เราเริ่มช่วยชาติมาทั้งประเทศเรา เวลานี้ทองคำได้ ๑๑.๐๓๗ กิโลกรัม หลังจากมอบแล้วได้ทองคำ น้ำไหลซึมเพิ่มเข้าอีก ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นทองคำ ๕๓๗ กิโล ๓๖ บาท ๗๒ สตางค์ ถ้ารวมทองคำทั้งหมดที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเข้าด้วยกัน ก็เป็นทองคำ ๑๑.๕๗๓ กิโล ๒๖ บาท ๗๒ สตางค์

นี่ละกำลังของบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ได้ช่วยชาติของเราดูขึ้นแข็งแรงแรงนะ มันของเล่นหรือ ๑๑.๕๗๓ กิโลกรัม ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ทองคำจะเร่งเครื่องเป็นแกนของชาติไทยเรา เครื่องประดับสง่างามของชาติไทยเราคืออันนี้เอง จึงได้พาพี่น้องทั้งหลายชวนชวยหา ก็เรียกว่าสมาใจเราที่เป็นประเทศน้อย ก็ได้ตั้งทองคำ ๑๑.๕๗๓ กิโล ๒๖ บาท ๗๒ สตางค์ นับว่าได้มากพอสมควร ส่วนดอลลาร์ที่เข้าคลังหลวงได้ ๑๐ ล้านสองแสน (๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ครับ) เออ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ได้เข้าคลังหลวง ส่วนทองคำได้ ๑๑.๕๗๓ กิโล กับ ๒๖ บาท ๗๒ สตางค์ นี่ละหลักใหญ่ที่เข้าคลังหลวง ดอลลาร์ ทองคำ

สำหรับทองคำนี้เรียกว่าร้อยทั้งร้อยตลอดไป แยกไปไหนไม่ได้เด็ดขาด เราสั่งคำเดียวเท่านั้นเป็นสองไม่ได้เลย ถ้าลงได้เด็ดขาดแล้ว เป็นไม่ได้ ใครมาทำฝ่าฝืนไปนี่คือขาดว้างนั้นเออะ เอาจริงเอาจังนะ สำหรับที่จะหนุนคลังหลวงของเรา ซึ่งเป็นลมหายใจของคนทั้งชาติอยู่ในคลังหลวงนั้น ตัดนั้นขาดลมหายใจขาดหมดเลย เพราะฉะนั้นแยกแยะไปที่ไหนจึงไม่ได้ นั่นคือลมหายใจทั้งนั้นๆ ให้เป็นชั้นเป็นอันหนาแน่นไว้ซิ ทองคำตั้ง ๑๑.๕๗๓ กิโล ของเล่นเมื่อไร เป็นเครื่องประดับชาติไทยเรา มีความแน่นอนว่ามันคงอยู่ที่นั่น ความมออบอุ้มของชาติไทยเราก็อยู่ที่นี้ รวมอยู่ที่นี้หมด

มาแล้วหมอมมาหรือ นั่นละมาแล้ว ทางกรุงเทพฯก็มีหมอมหนึ่ง ที่เด่นอยู่ทางพุทธศาสนา หมอสาณิตย์เรานี้ทางกรุงเทพฯ นี้ก็อุตุรฯ หมอรุ่งเรือง ที่เกี่ยวกับวัดกับวาติต

พันเอจจริงเอจจิ่ง พี่น้องทั้งหลายถือเป็นคนดีไว้ละ ที่พูดนี้พูดเพื่อเป็นคติตัวอย่าง ความรู้วิชาเรียนมาได้ทุกคน แต่จะนำไปปฏิบัติเพื่อความเสียหายมี มาเป็นคุณประโยชน์แก่ตัวเองและชาติมี นี่ละสำคัญ ที่เรียนหมอมานี้ ถ้าหมอไม่ฉลาดหมอก็กกลายเป็นหมาไปเลย ถ้าฉลาดก็เป็นหมอเป็นนายแพทย์เป็นศาสตราจารย์ไปเรื่อย ๆ เข้าใจไหม เอ้า ก็เราพูดให้หมอลูกศิษย์ของเราฟัง หมอกับหมามันใกล้กันเหลือเกิน

อย่างเราพูดให้หมอวิชัย อำเภอเพ็ญ มาเหยียบหัวเราไปบักห่านี่เข้าใจบ่ เราช่วยมันสักเท่าไรอำเภอเพ็ญ โธ่ หลายๆ ล้านนะ รถมันก็เอารถไปเกมาขวางหน้าเราไว้ เราไปอำเภอเพ็ญ รถไปเกที่ใช้ไม่ได้ อุบายวิธีการของมันของเล่นหรือ พอเราออกมา เอารถไปเกที่ใช้ไม่ได้แล้วมาขวางหน้าเรา ให้เราได้เห็นว่ารถนี้ใช้ไม่ได้ มันขอรถเรา เราก็ดูทันทีแหละ ทำไมจะไม่รู้เพียงอุบายแค่นั้น เราก็เลยให้ ในห้องผ่าตัดห้องอะไรๆ เหล่านี้ เครื่องมือแพทย์เยอะนะที่โรงพยาบาลอำเภอเพ็ญ เครื่องมือผ่าตัด ห้องผ่าตัด มันเป็นล้านๆ ไม่ใช่บ่อยๆ ช่วยหลายด้านหลายทาง

ครั้นแล้วมันมาเหยียบหัวพ่อมันไป พ่อมันคือใคร คือหลวงตาบัว ใครเป็นคนมาเหยียบ หมอวิชัยเหยียบเข้าใจไหม ไม่รู้บุญรู้คุณ มันไม่เจริญใจนี่เราบอกตรงๆ เลย พูดตรงๆ ชื่นใจเลย ถ้าลงได้เหยียบหัวพระพุทธรเจ้าได้ลงคอ เหยียบหัวครูบาอาจารย์ได้ลงคอ สำหรับมนุษย์ที่รู้จักบุญจักบาปอยู่แล้ว จม หาคความเจริญไม่ได้ละ อย่างนั้นละลูกศิษย์กับอาจารย์สอนกัน ต้องสอนด้วยภาษาธรรม ต้องตรงแนวๆ อ้อมอ้อมๆ นี่ไม่ได้ไม่ใช่ภาษาธรรม หลอกหลวงตัมตุ่น

คือแต่ก่อนหมอวิชัย เป็นผู้อำนวยการอยู่โรงพยาบาลอำเภอเพ็ญ เดียวนี้มันย้ายไปไหนแล้วก็ไม่รู้ มันป็นใส่เก้าอี้รัฐมนตรี เหยียบหัวหลวงตาบัวขึ้นไป มันจะป็นใส่เก้าอี้รัฐมนตรี เดียวนี้เก้าอี้มันป็นไปไหนก็ไม่รู้ ตัวมันไปไหนก็ไม่รู้ จะมาฟ้องร้องเรา ฟังซินะ ว่าหาเงินหาทองมาได้ เอาไปใช้ที่ไหนๆ บอกว่าเดือนสิงหา สิงหาผ่านมาหลายปีแล้ว จะมาตรวจเงินเรา เราบอกว่าให้มาทั้งโคตรหมอวิชัย หมอหลวงตาบัวก็มี โคตรมหาบัวก็มี โคตรหมอวิชัยก็มี เอ้าๆ มาสู้กันเราว่า พูดเล่นเฉยๆ เราไม่มีอะไรกับใคร นั้นมันก็พูดได้ลงคอ เก้าอี้ตัวเดียว เก้าอี้รัฐมนตรี อยากเป็นใหญ่เป็นโต ตอนนายทักษิณเป็นนายก

ไอ้ทักษิณนี้เราก็ก้มมันขึ้น โถ แทบเป็นแทบตาย เรายกขึ้น เราก็ดูว่าในใจของเราเป็นธรรมแท้ๆ เอาใครมาเป็นผู้ใหญ่ๆ ก็เหมือนปล่อยหมาเข้ามาถาน ปล่อยหมาเข้าถานๆ ฟาดพุงกางแล้วออกมา บางตัวตายในถานก็จะมี นี่ละเอาผู้ใดๆ มาเป็นผู้ใหญ่ มีแต่พวกปล่อยหมาเข้าถานๆ ไม่รู้จักอ้อมจักพอ เป็นอย่างนั้นแหละ เราพยายามทุกเรื่องนะ คืออยากให้เป็นคนดี อ้อมชาติบ้านเมือง เรื่องราวเป็นอย่างนั้น เช่นนายทักษิณเราก็ดู

ช่วยเติมกำลังความสามารถ เพราะเอาใครเข้ามาเป็นผู้ใหญ่ๆ มีแต่ปล่อยหมาเข้าถานๆ ไปกินสะแตกแล้วก็ออกไป ยกหมาตัวอื่นเข้าไปอีก ไปกินในส้วมในถาน เราสลดสังเวช ณะที่เห็นทักษิณเรานี้เป็นคนมั่งมีศรีสุข เด่นในประชาชนชาวไทย เรียกว่าเป็นอันดับหนึ่งๆ เลย ผู้นี้จะไม่กินบ้านกินเมือง ผู้นี้จะช่วยชาติบ้านเมืองได้ เราคิดว่าอย่างนั้น

ที่ไหนได้หมาตัวใหญ่ฟุงกาง โยนเข้าไปในส้วมป่านี่มันยังไม่ออกมาเลย มันไปตายแล้วก็ไม่รู้ บักห่านี่ บักทักษิณนั่นนะ ก็เราเป็นอาจารย์สอนมัน ทำไมพูดไม่ได้วะ มันผิดเราก็บอกว่าผิด ผิดไปไหนการพูดของเรา อย่างนี้แหละมันใช้ไม่ได้นะ เอาใครมาเป็นใหญ่เป็นโต เอากิเลสตัณหาเข้ามา เข้ามาต้องก็ปองอะไรก็ปอง

นี่ละที่แรกๆ มาทางทิศใต้วัดป่าบ้านตาดนี้ เราทราบแรกเฉยๆ ไม่เป็นความจริงที่วัดป่าบ้านตาดมันพยายามมาตั้งเขื่อนวัดป่าบ้านตาด ๒-๓ หนแล้ว เราเป็นคนขอร้องเอาไว้ เข้าถึงกระทรวง กันเขื่อนนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง เราบอก เราพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลหมด เวลาจะตั้งเขื่อนที่แรกก็ให้ลูกน้องเข้ามา พวกนี้อ่านาจป่าๆ ถื่อนๆ พวกชลประทาน ใครชั่ว กรมชลประทานนั้น พูดให้มันชัดๆ อย่างนี้ มันมันเอากำลังป่าถื่อน อ่านาจป่าถื่อนเข้ามา

พอดีเราก็อยู่ในวัดเวลานั้น มันยกขบวนลูกน้องเข้ามาถาง เข้ามาในกลางวัดนี้ จะมากันเขื่อนชลประทาน จะมาปรึกษาหารือเราซึ่งเป็นเจ้าอาวาสสักคำเดียวก็ไม่มี พระก็เต็มวัด มันก็ไม่มี ถางเข้ามาด้วยอ่านาจป่าถื่อน เราอยู่กุฏิเราได้ยินแล้วก็ลงมาถาม ว่าตัดไปนี่เขาจะกันเขื่อนที่นี้ ใช้อ่านาจป่าถื่อน ฟังซิ ฟังให้มันชัดนะ พวกเจ้านายป่าถื่อนเป็นอย่างนี้แหละ ถางเข้ามาผิงผิงๆ เราก็ตอบออกมา มาทำอะไร สูงๆ พวกๆ มัน ถาม ว่าจะตัดไปนี่ เขาจะทำเป็นชลประทาน เขาเอาอ่านาจป่าถื่อนอ่านาจใหญ่หลวงมาเหยียบทั้งวัดเข้ามา

มาเราก็ถาม ได้รับอนุญาตจากใครที่เข้ามาถากถางในวัดนี้ ใครอนุญาตถากถาง เราเป็นเจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด เรายังไม่เคยเห็นทางชลประทานที่มาติดต่อขออนุญาตว่าจะทำอันนี้ เรายังไม่เคยเห็น นี้ได้อ่านาจมาจากไหน อ้าปาก ใครบอกให้มา บอกว่าเจ้านาย เจ้านายคือใคร อีกอ๊กๆ นะไม่กล้าพูด ออกเดี๋ยวนี้เราว่างั้น ไม่ออกเราจะเอาตำรวจมาจับเดี๋ยวนี้ มันเป็นยังงี้เจ้าหน้าที่เป็นโจรเป็นมารเราไม่เคยเห็น ได้เห็นเสียแล้วในวัดป่าบ้านตาดนี้ ให้รีบออก ไม่รีบออกจะถูกจับเราว่างั้น แดกฮือเลย

จากนั้นหัวหน้าผู้อำนวยการเลยมาหาเรา เป็นยังงี้กันชัดกันเลยกับเรา เมียร้องให้เลยกับเรา อย่ามาเล่นนะเล่นกับเรา ไล่เบียดเข้าไปผิดหมด เราไม่ได้ผิดนี่ ไล่เดี๋ยวนั้นออกไป เมียร้องให้ลงไป ร้องให้อะไร ร้องให้ใช้น้ำตาไม่เกิดประโยชน์ น้ำตาที่เป็นโทษเป็นภัย ก่อความเดือดร้อนความเสียหายให้แก่ประเทศชาติบ้านเมือง ยังจะมา

ร้องให้อยู่หรือ แต่เราไม่พูดคำนี้ บอกว่าน้ำตานี้ไม่เกิดประโยชน์ ไส้หนีเลยทั้งผิวทั้ง
เมีย เขาเป็นผู้อำนวยการชลประทาน ชัดกับเราหายไปเลย เหตุผลกลไกไม่มีอะไรที่จะ
มาบุงกรุกๆ ถืออำนาจป่าๆ ถือนๆ นี่หรือเจ้านายปกครองประเทศไทยเรา เอา
อำนาจป่าๆ ถือนๆ นี่หรือมาใช้บังคับประชาชนราษฎร มันดูไม่ได้นะ

ผู้รักษาความเป็นธรรมมีอยู่ที่นี่ ก็ชัดกันละซี ฟาดกันเข้ากระทรวง ก็เป็นอันว่า
พ่ายแพ้ทางนี้ เพราะทางนี้มีเหตุผล เอนี่เข้าตัม(ตุน) เขาเอาแผนที่ไปกาง แผนที่ตัม
ทั้งนั้น ที่เหล่านี้ๆ มีแต่ที่ว่างเปล่าๆ สมควรที่จะสร้างเขื่อนได้แล้วเขาว่า เขาไปฟ้องนาย
เขา นายก็หูเบาละซีก็จะมาสร้าง เขาเอาแปลนของเขามา ประมาณอย่างนั้นประมาณ
อย่างนี้ มีแต่ประมาณๆ รอบหมดเลย เราก็ก่อแปลนของเราออกคราวนี้ เอา นี่ไม่
ประมาณไปดูเอา บอกว่านี่เป็นของจริง สำหรับที่เหล่านี้ๆ ที่เขาวางเปล่าๆ มันไม่ว่าง
ทั้งนั้นๆ ชัดเลยนะ เอา ๆ เอนี่กางเข้าไป ถ้าหากว่าเป็นความจริงตามชลประทานแล้ว
เราจะเปิดให้หมดวัดนี้ เขาว่าเขาจะมาสร้างวัดเรา ไม่ต้องสร้าง เราไปหาสร้างเอง ถ้าทำ
ไม่ถูกแล้วอย่ามาทำนะ บ้านเมืองมีชื่อมีแป่ อย่างนั้นชัดกับเรา ถ้าเอาเอาจริง ๆ นะไม่ได้
เล่น

ทีนี้เวลาเอาของเราไปกางมายืน(ยืน)กัน ถ้าอันนี้ของเราผิดแล้วเราจะหลีกเลี่ยง
ให้มาทำได้ตามสบายๆ ถ้าหากว่าแปลนนั้นเป็นแปลนตัมตุนหลอกลวงประชาชน
ทั้งหลายแล้วอย่ามาทำนะ มากกว่านั้นจะปรับโทษกัน เอ้า เอาแปลนนี้ไปแข่งกัน เขาก็
มาดูจริง ๆ ซิทนี่ เราทำเลยให้มาดู รอบๆ วัด มากี่มันจะผ่านความจริงไปได้ยังไง มา
เห็นยอมหมดทั้งนั้นยอมหมด แปลนของเรามีแต่แปลนร้อยเปอร์เซ็นต์ถูกต้องล้วนๆ
แปลนนั้นแปลนปลอม นี่มันจะมากินบ้านกินเมืองกินดับกินปอดประชาชน มันเอาเรื่อง
หลอกๆ ลวงๆ ไปตัมเจ้าตัมนายของมัน นายก็สั่งมาละซี ลูกน้องแหลกลไปหมด

กรมสำคัญที่สุดคือกรมชลประทานพูดให้มันชัดเจน ก่อความเดือดร้อนให้
ประชาชนทั่วประเทศ เว้นแต่พระราชดำริของในหลวง ถ้าเป็นพวกนี้ตั้งขึ้นมาแล้ว
ตรงไหนที่มีที่ลุ่มที่ดอนทางเลย มีหน้าทางเข้ามาอย่างที่เขามาถางวัดป่าบ้านตาด ไส้
ประชาชนออกหมด พวกไร่พวกนาไม่มีนากินเขาจะไปกินไหน แตกบ้านแตกเมือง
พวกนี้ไปกางท้องเข้าใส่แล้ว เป็นแต่อย่างนั้นนะ เราทราบตลอดมาแต่เราไม่พูด
เฉยๆ วันนี้เป็นโอกาสที่เราจะต้องพูดเราพูดได้ เพราะเอาความจริงมาพูด มันไม่เกิด
ประโยชน์อะไร

ไปหาล่านะพวกนี้ ตรงไหนที่เป็นลุ่มๆ แล้วก็เอาอันนั้นละไปฟ้องไปกราบ
เรียนนาย เอ้อ ที่นั่นว่างๆ นายก็นายหุบเขา หรือจะสะแตกไปด้วยกันเราก็กไม่ทราบนะ
พอมาก็ทำชลประทาน เขื่อนกุดลิงง้อเรานี่ กุดลิงง้อลิงง้อมันเกิดประโยชน์อะไร ใครก็

เห็น ไปที่ไหนๆ มีแต่เขื่อน อะอะกินแล้วๆ โอ้ยๆ ทุเรศนะเขื่อนชลประทานนี้ เว้นแต่ในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นอกนั้นก็กินทั้งนั้นละ หล่าซิ หล่าที่ลุ่มที่โน่นสร้างเขื่อน เอนี้ไปร้องเรียนนาย นายก็นายหุบเอา พอมาก็กินที่แล้วไปโล้อย่างง่านี้ละ เข้ามาในวัดนี้ก็มาตากถางวัดผ่านเข้ามา นี้มาเจอกับเราเข้าซิ จะว่าเจอเสือเจอหมาก็ไม่ทราบแหละ เอาเดี๋ยวนั้นเลย ถ้าไม่หนีจะตำรวจมาจับนะเราบอก นี่มีหลักมีเกณฑ์มีชื่อมีแปะ วัดนี้มีเจ้าอาวาสตามกฎหมายบ้านเมือง ที่ผ่านเข้ามาถางบ้างๆ นี้ได้อนุญาตจากใคร ชัดกันเลยซิ โล้เดี๋ยวนั้นแตกฮือเลย เห็นไหมล่ะ

พอตอนบ่ายๆ ผัวกับเมีย ผู้อำนวยการชลประทานเข้ามา เอา มีอะไรว่ากัน ชัดกันเมียร้องให้เลย นั่นเห็นไหมล่ะ อย่างมาทำป่าๆ ถิ่นๆ เป็นผู้ใหญ่ต้องดูความเป็นผู้ใหญ่ว่าของอย่างมาเป็นอย่างนี้ เหยียบย่ำทำลายประชาชนราษฎรไม่ถูก เอาอย่างนี้นะไปเลย นี่เวลาเปิดเสียวันนี้เปิด นี่ละธรรมเปิด ไม่ได้กล้าได้กลัวใครละธรรม ถ้าเป็นธรรมแล้วออกฟุ้งๆ ถ้าไม่เป็นธรรมหมอบ ไม่เอาไม่เข้า

เราก็เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วเวลาเราเป็นบ้า นาฬิกาได้ ๓ โมง ๒๐ เราเขียนหนังสือหรืออะไร ตอนนั้นยังหนุ่มน้อยการทำข้อวัตรปฏิบัติใครทันเราวะ ข้อวัตรปฏิบัติคล่องแคล่วตลอดเวลา ดูนานาฬิกาผิดไป โธ่ ตาย ฟาดลงไปก็ปิดกวาดลานบริเวณของเรา ออกมาธรรมดาพระเณรจะเต็มหมดบริเวณศาลา คือท่านปิดกวาดจากกุฏิท่านออกมาจากนั้น ออกมาก็มารวมกันที่ศาลา พอเราออกมาก็มาเต็มที่ศาลา เพราะเราก็ออกจากกุฏิของเรา กวาดเรียบร้อยแล้วออกมา

มาวันนั้นไม่เห็นพระสักองค์ ก็มีเณรองค์หนึ่งคอยรับเคราะห์ รับเคราะห์จากบ้า เข้าใจไหม เณร ขึ้นเลยแหละ พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ถึงเวลาแล้วทำไมไม่เห็นมาปิดกวาดกัน เป็นเพราะเหตุไร นี่ยังไม่แล้วนะกลางคืนจะประชุมอีกนะ ประชุมไล่พระหนีจากวัดเลย เพราะกฎเกณฑ์ข้อบังคับนี้ตายตัวแล้วใครเคลื่อนไม่ได้ แม้แต่เราก็ปฏิบัติตามนั้น มา นาฬิกาเท่าไรเณร นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที คือธรรมดา ๔ โมง ปิดกวาด เราดูนาฬิกาผิดเราเป็นบ้ามาสู่พระ พระตายกันทั้งวัดนี้แล้วใครจะมากุสลากันหือๆ โล้เบี่ย

เณรมันรำคาญมันเอาไม้กวาดไปกวาด เราไม่ลืมนะ เณรก็บอกว่า นาฬิกาฟังได้ บ่าย ๓ โมง ๒๐ นาที หือ ขึ้นเลยนะ คือ ๔ โมง ปิดกวาด เราเป็นบ้าคนเดียวฟาดออกมา จะชนาบพระทั้งวัด กลางคืนจะประชุมนี้ไล่พระหนีออกจากวัด กฎเกณฑ์ข้อบังคับมีมาตั้งเดิมตั้งแต่สร้างวัด มาทำให้เคลื่อนคลาดได้ยังไง ถ้าเคลื่อนคลาดนี้แล้วเคลื่อนคลาดได้หมดทั่วประเทศเขตแดนละ ชาวพุทธของเราถ้าไม่มีกฎเกณฑ์อย่างนี้

ความหมายว่านั่น ออกมา นาฬิกาเท่าไรถาม มันฟังได้บ้าง ๓ โมง ๒๐ นาที หือ ขึ้นเลขนะ กำลังไฟใหม่เลย นาฬิกาฟังได้บ้าง ๓ โมง ๒๐ นาที

พอว่านั่นหยุด ๆ ขึ้นทันทีเลยนะ บ้าง ๆ หยุด ๆ มันจะมาเป็นบักกันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้ำเราคนเดียว อย่ามาปิดกวาดมันจะเป็นบักกันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้ำเรา ก็เดินกึก ๆ กลับ เณรคงอดหัวเราะไม่ได้ นั่นเห็นไหมธรรม ผิดตรงไหนต้องบอกว่าผิดซีเรา เราเข้าใจว่าถูก ชูพระเณรบ้าง ๆ ๆ พอเราผิดเราก็บอกว่าไปแก้บ้ำเรา พระเณรอย่ามาปิดกวาดมันจะเป็นบักกันทั้งวัด แนะนำ ผิดถูกประการใดฟังซิ นี่ละธรรมเป็นอย่างนี้ ตรงไปตรงมาเลย ไม่มีอะไรเหนือธรรม เหนือไม่ได้สำหรับเรา เป็นไฟมา พอธรรมมาปั๊บนี้ น้ำดับไฟปั๊บเลย กำเรียบขึ้นไปไม่ได้

เป็นยังงั้นวันนี้ท่านทั้งหลายได้ฟังใหม่ ที่ผู้ใหญ่ไม่เป็นธรรมก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนมากมายกายกองเป็นอย่างนี้ ใช้อำนาจปาเถื่อน อำนาจของกิเลสกิเลสกลืนได้ตลอด ธรรมไม่กลืน วันนี้เทศน์หนักบ้างให้ได้ฟังทั่วประเทศไทย เราถ้าลงได้ ออกไม่มีกั๊กกับอะไรกั๊กกับอะไร ธรรมเหนือหมด เอาธรรมมาพูดผิดไปไหน

ทองคำเราฟังซิพี่น้องทั้งหลายได้ทองคำเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ตั้ง ๑๑,๐๓๗ กิโลกรัม ถ้ารวมทั้งหมดก็เป็น ๑๑,๕๗๓ กิโล ๒๖ บาท ๗๒ สตางค์ นี่รวมแล้วที่เข้าแล้ว ที่ยังไม่ได้เข้าเวลานี้กำลังรวม รวมก็ต้องให้เป็นคนสำคัญมารับทองคำจากเรา มาสู่มีสู่มีหาไม่ได้กับเรา เฉพาะอย่างยิ่งก็คือชายปั้มเป็นหัวใจเดียวกัน รักษาความบริสุทธิ์เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา คนนั้นละมารับ พอได้ทองคำพอสมควรคนนั้นมา ถ้าน้ำหนักทองคำมีมากรักษาความปลอดภัยไม่ไหว ต้องจัดรถทางนี้ส่งไป ต.ช.ด. ติดตามไปเลย จนกระทั่งถึงที่ถึงฐานเรียบร้อยแล้วจึงจะให้กลับมา นู่นละเรารักษาสมบัติของชาติเห็นไหมละ เราเอาจริงเอาจิงขนาดนั้น รักษาความปลอดภัยหมด

ทองคำบางที่ตั้ง ๒๐ กว่ากิโล เกือบ ๓๐ กิโลก็มีจะเอาไป แล้วคนเดียวจะเอาทองคำนั้นไปมันสมควรหรือ เราต้องจัดรถให้ จัด ต.ช.ด. ให้ เพราะป้องกันทุกสิ่งทุกอย่าง พวก ต.ช.ด. เขาก็เป็นอะไร มันมีอะไรอยู่ในมือมันละ เข้าใจไหม มาซิใครอยากตายให้มา นั่น เราจัดให้เรียบร้อยหมดนะ พอไปส่งถึงที่เรียบร้อยแล้วปลอดภัยแล้วทางนั้นอนุญาตค่อยมา แนะนำสั่งทางนี้นะ ถ้าทางโน้นไม่อนุญาตมาไม่ได้พวกนี้ นั่นบังคับไว้ตลอด ทางนั้นเรียบร้อยแล้ว เอา ไปได้ที่นี้ ทางนั้นปลอดภัยเข้าธนาคาร คือธนาคารเราเข้าที่ไว้ ที่เก็บทองคำของเราทางอุดรก็มีทางกรุงเทพก็มี เอาเข้าธนาคารเรียบร้อยแล้วไปได้แล้วที่นี้มา นั่นเราทำขนาดนั้นนะ ละเอียดลออกมา

ทองคำของเราที่ได้ ๑๑,๕๗๓ กิโล ๓๖ บาท ๗๒ สตางค์แล้วเวลานี้ ของเล่นหรือทองคำเป็นหมื่น ๑๑,๕๗๓ กิโล นี่ละที่เราช่วยชาติเราราวนี้ได้เป็นขึ้นเป็นอัน

หนาแน่นมันคงขึ้นโดยลำดับ เราอุตส่าห์พยายามที่สุดแล้วสำหรับพี่น้องชาวไทยเรา ลูกหลานไทยเรา สำหรับเราเราตายแล้วเราไม่เอาอะไร เดี่ยวนี้เราก็ไม่เอาอะไรเราบอกแล้วนะไม่เอา จตุปัจจัยพี่น้องทั้งหลายบริจาคนี้ออกหมด เราไม่เอา บาทหนึ่งเราก็ไม่เอาแบตตลอด นั่นละถ้าว่าช่วยชาติเราช่วยอย่างนั้นนะ ว่าไม่เอาไม่เอาจริงๆ ไม่เหมือนใคร ไม่เอา ได้มาสักเท่าไรที่มานี้ออกหมด ปณุกนั้นสร้างนี้สร้างตลอดเวลา ออกจากนี้ ละไป นี่ละเราช่วยชาติช่วยเต็มกำลังความสามารถของเราที่มีโอกาสอันดีงามเหมาะสมว่าจะตายมันไม่ตาย ทำเมรุไว้ว่าจะตายไม่ตาย ได้มาช่วยชาติบ้านเมือง

นี่เราพูดถึงว่าทองคำได้ ๑ หมื่นกว่ากิโลนี้ กับดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้านกว่านี้ เราพูดเฉพาะทองคำอันนี้ ส่วนเงินบาทกับดอลลาร์ที่แยกออกมาจากที่เราจะเข้าคลังหลวง เงินไทยมันไม่พอ เพราะเราหยุดเทศนาว่าการรายได้ก็ไม่มี แต่คนที่เข้ามาขอนี้ตลอดเวลา มากขึ้นทุกวัน จึงต้องไปลากเอาดอลลาร์มาช่วยเงินไทยเพื่อช่วยโลกทั่วๆ ไป อย่างนี้ละ เราช่วยจริงๆ ให้ท่านทั้งหลายได้ทราบเสียวันนี้ว่าหลวงตาบัวช่วยชาติช่วยยังงัยบ้าง ไม่ว่าจะทางโลกทางธรรม ทางโลกถ้าขัดข้องตรงไหนก็ขัดกันนะกับเราเราไม่ได้กลัวใคร อะอะอะจะมารวมบัญชีอะไร มันจะเอาส่วนใหญ่อยู่ในนั้นนะกินดับกินปอด มันบอกรวมๆ ไว้รวมบัญชี มันจะเอาตัวใหญ่ นั่น เรารู้ทันทีนี้ ปิดกันทันทีเลย ก็ล้มไปแล้ว

ส่วนที่หลังเขาจะเอาไปรวมหมดดับหมดปอดประชาชนเราก็ไม่ทราบด้วย เพราะเราหยุดจากการช่วยชาติเกี่ยวกับการเงิน ตอนนั้นกำลังเราขนเงินเข้าคลังหลวง แล้วมันจะมาลากเอาต่อหน้าต่อตามันก็ขัดกันละซีใช้ไหม ที่นี้เราออกมาแล้วเขาจะทำอะไรเป็นเรื่องของเขา หลักธรรมวินัยของเรามีอย่างนี้ ตอนที่เราช่วยชาติรับผิดชอบอยู่นั้น เงินทองข้าวของเรารับผิดชอบเข้าสู่นั้นใครมาแยกไปไม่ได้เราเป็นเจ้าของใช้ไหมละ ก็พีดกันเลย เวลาเราออกมาเขาจะทำอะไรก็แล้วแต่เขา หลักธรรมวินัยเป็นวรรคเป็นตอนนี้นะ ไม่ใช่จะทำอย่างนั้นได้เรื่อยไป ถ้าควรทำได้ทำเลยเรา

เพราะการดำเนินมานี้เราไม่เคยเห็นตรงไหนว่า เราทำนี้ขัดข้องหรือทำลายต่อพระธรรมวินัยทำให้ชาติบ้านเมืองล่มจมหรือสลายไปเราไม่มี เราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเราถึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เราช่วยจริงๆ ช่วยชาติบ้านเมือง ไม่ใช่ช่วยธรรมดานะ คิดดูซิว่าเงินเรามีสักบาทไหมในกำมือของเรา ไม่มีนะ ออกหมดเลยมีเท่าไร เงินอยู่ในบัญชีก็จ่ายตลอด อยู่ในบัญชีก็มีเงิน แต่บัญชีก็ตามหลังกันมากกับเงินสดนี้ อะไรขาดทางไหนไปถอนออกมาๆ ช่วยไปเรื่อยๆ อย่างนี้ละ ที่จะเอาเงินในบัญชีไว้เป็นสมบัติของวัดป่าบ้านตาดไม่มีถ้าหลวงตาบัวไม่ตาย เราสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว ไม่ให้มี ให้ช่วยชาติบ้านเมืองให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วไปด้วยความผาสุกเย็นใจ

นี่เราก็บอกท่านทั้งหลายให้ทราบชัดเสีย ชาตินี้ก็เป็นชาติสุดท้ายของเรา บอกชัดๆ สนธิสัญญาโก ประกาศปางอยู่ในนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ เวลา ๕ ท่วมเป้ง เป็นวันที่เวทีธรรมกับเวทีกีเลสพัดกันขาดสะบั้นลงไป ฟาดดินถล่ม ตั้งแต่บัดนั้นมาเราไม่มีกิเลสตัวใดเข้ามาแผงหัวใจเลย เราพูดกับพี่น้องทั้งหลาย กิริยาอาการนี้เป็นสนามแห่งโลกธรรมได้ เขาอยากตำหนิอะไรเขาก็ตำหนิ แต่ใจของเราหมด ที่จะเอาอะไรมาตำหนิไม่มีแล้ว พันสมมุติไปโดยประการทั้งปวงเราก็บอกว่าพัน แต่กิริยาทำทางนี้มันเป็นสมมุติด้วยกัน มันก็อยู่แดนหรือสนามแห่งโลกธรรม เขาจะตำหนิอะไรตำหนิมาเราไม่ว่าเราเปิดรับทั้งนั้น ทั้งดีทั้งชั่วเราไม่ว่า แต่ส่วนภายในใจของเราที่บริสุทธิ์สุดส่วนแล้วนั้นใครจะมาตำหนิอะไรก็แล้ว ไม่มีความหมายทั้งนั้นละ แต่เราเองยังหาที่ตำหนิไม่ได้วะ

นี่เราก้ช่วยๆ เต็มกำลังความสามารถ เวลาไปทำความพากเพียรในป่าในเขาใครรู้เราเมื่อไร จนจะสลบสลอๆ มากี่ครั้งก็หน หากไม่สลบ เฉียดๆ มาตลอด เพราะเอาจริงเอาจัง การประกอบความเพียรพ่อแม่ครูจารย์ได้รั้งเอาไว้มันละ นิสัยอันนี้เป็นอย่างนั้นจริงๆ เวลาไหนที่ทำความเพียรหนักไปๆ ท่านก็รั้งไว้ๆ ให้อยู่ในความพอดีของจอมปราชญ์ เรามันเป็นจอมใจ ไม่รู้จักเรื่องราวอะไร นี่ก็จะเอาก็เอาเลยๆ ท่านรั้งเอาไว้เพื่อความพอดีๆ ยอมรับท่านนะ ถ้าท่านเตือนตรงไหนหยุดทันทีๆ ไม่ฝืนไม่ดื้อ ทำมาอย่างนั้นละการประกอบความพากเพียร

ไปในป่าเขากลับออกมานี้มีแต่หนังห่อกระดูกๆ ท่านดูตลอดเวลา เราไปทำความเพียรไปคนเดียว ท่านให้ไปคนเดียวด้วยอนุโลม เพราะเห็นแล้วนิสัยอันนี้จริงจังมากทุกอย่าง อยู่กับหมู่กับเพื่อนก็เหมือนกัน พระเณรในวัดชุ่มเย็นไปหมดสงบเงียบไปหมดเราอยู่นั้น พ่อแม่ครูจารย์ท่านเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เราอยู่ข้างนอกนี้คอยดูแลพระเณร องค์ไหนไม่ดีไม่งามคอยแนะนำสั่งสอนดูดำดูขาว ขนบ ถ้าสุตวิสัยแล้วขึ้นไปกราบเรียนพ่อแม่ครูจารย์ ว่าพระองค์นั้นเป็นอย่างนั้นๆ ท่านไล่หนีทันทีเลยนะ ท่านไม่ต้องไปถามนะพ่อแม่ครูจารย์ท่านเชื่อเรา

เพราะอะไรๆ เราเป็นผู้แบกหมู่เพื่อน ผิดถูกชั่วดีเราเข้าไปรับรอง พระเณรผิดทำยวัตหัววัดเราไปรับรองรับรองมา มาไว้ให้เราเป็นส่วนผิดๆ อยู่ในนั้น ท่านก็ทำอะไรไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยใช้ไหม เพราะเราไปรับรองความผิดไว้กับพระเณรเหล่านั้น โอะอันนี้มันก็ไปจากกรรมนี้แหละ กรรมพาพระเณรทำอย่างนั้นมันเลยผิดพลาดไปท่านเงียบ เงียบเลยๆ ที่นี้นานต่อมานมาท่านก็ขึ้น ใครพระเณรผิดทำยวัตหัววัดก็มหา อะไรก็มหา หูหนวกตาบอดมาผิดในวัดในวานอกวัดนอกวาก็มหาๆ มหาองค์นี้มันโง่ขนาดนั้นเขี้ยวหรือขึ้นละชิ ท่านจับได้หมดแล้ว คือเรารับรองหมู่เพื่อน

ถ้ารายไหนที่เราสุตวิสัยแล้วเรากลับเรียนท่านท่านไล่ทันทีนะ ท่านไม่ถามละ
องค์นี้ไปว่าจั้นเลย ไม่ได้บอกว่าใครเป็นผู้ไปฟ้องร้องท่าน ท่านไม่ถามเลย บอกว่าองค์นี้
ให้ไป ไปเลย เป็นอย่างนั้นละพ่อแม่ครูจารย์ เพราะท่านเชื่อเรา เหตุใดจึงเชื่อเรา เพราะ
พระเณรในวัดเราเป็นผู้อุ้ม เวลาจะเป็นจะตายมาเราไปตัดครองก็ปล่อยออกมาได้ๆ
อยู่ตลอด มันสุตวิสัยแล้วเราเอาไม่ไหวแล้วเราก็กลับเรียนท่าน ท่านไล่ทันทีเลย ท่าน
เชื่อเราอย่างนั้นละพ่อแม่ครูจารย์เชื่อเรา แต่ที่รวบรวมนี้ในวัดนี้แล้วใครผิดทำวัด
หัววัดก็อย่างท่านว่า เราไปตัดครองไว้นั้นเสีย โอ้ย อันนี้มันก็เป็นไปเพราะกรรมๆ
พาทำ พระท่านทำอย่างนั้นแล้วมันผิดไปพลาดไป ท่านนิ่งเลยนะ ถ้าเป็นเรื่องของเรา
เข้าไปนิ่งเลยๆ

ท่านก็จับเอาได้ละซิ ใครผิดทำวัดหัววัดก็มหา.มหาคองค์นี้มันโยงขนาดนั้นเชียว
หรือขึ้นเลย บทเวลาท่านจะเอาเอาหนักนะ เราก็นิ่งพระเณรทั้งหลายก็นิ่ง เพราะรู้ว่าเรา
เอาพระเณร เวลาอะไรมาเราก็เข้าไปตัดครองๆ ทั้งนั้น นี่เรื่องพ่อแม่ครูจารย์ เรียกว่า
ท่านเมตตาสำหรับเรานะ พอพูดอะไรยังไม่ลงกันจุดไหน ท่านมหาว่าไง ท่านถาม
มานะ พอบอกว่าท่านว่าจั้นท่านนิ่งเลยนะ ไม่เคยคัดค้านเรา เป็นอย่างนั้น

บางที่มีเรื่องอะไรๆ ในวัด ชัดกันอยู่ที่ตรงไหนๆ ท่านรวบรวมข้อมูลมาแล้วมา
ฟัง ท่านมหาว่าไง ถาม ท่านว่าอย่างนั้นๆ นิ่งเลย เรื่องราวเลยเรียบไปเลยนะ เป็นอย่าง
นั้นละท่านไว้ใจ เพราะท่านเห็นเราเอาหมูเอาเพื่อน ไม่ใช่เป็นผู้จะมาทำลายหมูเพื่อน
ประสานตลอดเวลาเรา ถ้ามันสุตวิสัยเอาไว้ไม่อยู่ก็กลับเรียนท่านท่านไล่ทันทีนะ ท่าน
ไม่ต้องไปถามละว่าใครมาฟ้องใครมาบอกไม่มี ไล่ทันทีเลย เป็นยังไงเข้าใจหรือยังวันนี้

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ